

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 59

listopad 2014

OBSAH

Úvodníček/Na slovíčko s Milanem a Lenkou /1

Projekt VÝZVA

Projekt Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí /3

OASA – osobní asistence – „můžu žít podle svého...“

S OASOU je můj život ve tmě pestrobarevný /4

RESPIT – odlehčovací služba – „mám čas... a mé dítě je v dobrých rukou...“

RESPIT očima asistenta odlehčovací služby /8

Podzimní školení v odlehčovací službě RESPIT /8

RODINNÝ PRŮVODCE – odborné sociální poradenství – „nejsme na to sami...“

Sázava /10

SPECIÁL: PĚSTOUNSKÁ PÉČE – PODPORA PĚSTOUNŮ /13

JAK JSEM SE STALA PĚSTOUNKOU /16

Předvánoční tvořivé setkání /19

Pozvánka na podzimní Za lano „jen tak“ /20

BRÁNA – integrační klub – „chci něco prožít...“

První měsíce „nové“ BRÁNY! /21

Postřehy z festivalu Společně bez bariér od Kuby Kremera /24

Program BRÁNY na prosinec 2014 /25

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. – co se dále děje v Centru

Pozvání do ÁMOSU /26

O Projektu VÝZVA /28

Milí čtenáři, již možná adventně a předvánočně naladění,

Úvodem bych vám rád podal krátkou zprávu o Konferenci Pracujeme společně, která se s naší pomocí konala v Ostravě 11. listopadu již podeváté. Tedy podal zprávu hlavně o tématu této konference, která je vždy více osobní než oficiální, více lidská než odborná. Ono i té odbornosti je dosti, ale v „lidském podání“. :o) Téma znělo „Co s životem (volný čas, osamostatňování, smysl života...)“ a týkalo se, jak známo lidí s mentálním, tělesným a kombinovaným postižením.

Jsem moc rád, že jsme si troufli i na taková témata jako je smysl života lidí s postižením, jejich sebezpřijetí, jejich přínos pro společnost, jejich lidské a vztahové, tedy sociální potřeby apod. Zaznělo celkem 10 krátkých příspěvků a další názory v rámci diskuse. Z 10 přednášejících bylo 5 na vozíčkách, 3 byly pečující maminky (z toho 2 také jako tvůrkyňe a poskytovatelky služeb a aktivit), 1 ředitel sociálních služeb a 1 speciální pedagog. Byla to pestrá mosaika názorů, zkušeností, osobních svědectví. Myslím, že každý účastník odcházel obohacen a zasažen něčím důležitým pro svou další práci. Kapesníky nežůstaly suché.

Snažili jsme se vyzdvihnout, že je potřeba nejen pomoci lidem s handicapem „nějak zaplnit čas“, ale navíc smysluplně naplnit, a co více - pomoci jim i celé společnosti odhalit, využít jejich přínos pro okolí a společnost, naplnit smysl jejich života, posílit jejich vztahy, které jsou tím, co každý bezpodmínečně potřebuje. No, to je všechno na delší povídání... :o)

I když nic nenahradí osobní prožitek, přesto můžete shlédnout program konference, fotky, jednotlivé prezentace na stránkách www.konference.webz.cz.

Také bych moc rád touto cestou poděkoval všem, kteří jakkoliv podporovali cestu Jirky a mně na Mistrovství světa v boccii v Pekingu (viz minulý zpravodaj). Za vaše finanční příspěvky, povzbuzování, za váš zájem, za modlitby – veliký dík. Nečekaná podpora několika set (!) příznivců nás opravdu velmi potěšila a stále ještě hřeje u srdce.

Byla to velká zkušenost sportovní i lidská. Bylo skvělé, že Jirka se z té velké zodpovědnosti nesložil, ale naopak velmi přesnou a zkušenou hrou přispěl k výbornému výsledku našeho reprezentačního týmu BC3. Nastupovali jsme jako nasazený tým číslo 15 a skončili celkově 10., když jsme za sebou nechali týmy Švédska, Španělska, Belgie, Argentiny, Číny a Kolumbie. Tým se na světovém žebříčku o něco přiblížil nominaci na paralympiádu v Riu, ale to bude ještě těžký a „drahý“ úkol. Drahý ve smyslu nákladných zahraničních kvalifikačních turnajů.

Měli jsme velkou radost také z toho, že jsme touto cestou mohli oslovit spoustu lidí, kteří nemají osobní zkušenost se světem handicapovaných, že byli vtaženi do hry a mohli jsme se dotknout „jejich srdce“. Bohu díky, a všem příznivcům také.

(Vážným zájemcům můžeme ještě dodat Zpravodaj VÝZVA speciál, který shrnuje naše Pekingské reportáže a fotografie.)

Na závěr dovolu, abych vám popřál jako vždy krásné, pokojné, požehnané, naplněné láskou a dobrými vztahy nejen Vánoční svátky, ale také celý advent, který začíná už 30. listopadu. A pamatujme, že někdy méně znamená více. Méně nakupování, pečení, uklízení a stresování, zato více času jeden pro druhého. Ať se nám to všem podaří.

Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí

PROJEKT FM EHP v rámci programu FNNO

Název projektu: „Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí“

Číslo projektu: 3640057

Navázání úzké spolupráce s neziskovou organizací Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Dne 3. 11. 2014 proběhlo v rámci našeho nového projektu „Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí“ první pracovní setkání s neziskovou organizací Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. z Ostravy, jakožto s Partnerem daného Projektu.

Schůzky se z naší strany účastnili zástupci střediska ELIADA Brno i Poradny rané péče DOREA Brno. Zmíněná střediska Slezské diakonie v Brně pak projekt realizují. Těchto schůzek proběhne v rámci trvání celého projektu celkem 5 (3 v Brně, 2 v Ostravě). První setkání se konalo v prostorách Slezské diakonie v Brně.

Společné setkávání nám umožňuje navázat hlubší spolupráci s další neziskovou organizací, poskytující sociální služby, dále vzájemné předávání zkušeností, sdílení know-how, a v neposlední řadě také společný rozvoj problematických oblastí našich služeb a péče, určených cílové skupině dětí tělesně, mentálně a kombinovaně hendikepovaným, ale také dětem a mládeži s autismem.

Výstupem setkávání, spolu s výstupem ze setkávání s odborníky u „Kulatých stolů“ (ty budou probíhat v roce následujícím), by mělo být vytvoření jednoduchého písemného dokumentu, v kterém budou specifikovány negativa, aktuální a akutní témata, týkající se dané cílové skupiny. Dokument bude posléze předložen v rámci připomínkování prostřednictvím ombudsmanky v Poslanecké sněmovně. Chceme tak podnitit jednání právě na této úrovni, a tím přispět k následným změnám v této oblasti ve prospěch dětí se znevýhodněním.

Na prvním setkání jsme si tak s Partnerem Projektu vytyčili vzájemnou spolupráci, náplně jednotlivých setkávání, představili jsme si jednotlivé služby za obě organizace. Z diskuze jsme zjistili rozdíly v poskytování služeb v rámci různých krajů, i v oblasti financování meziregionálních služeb. Součástí diskuze bylo i téma výše zmíněných „Kulatých stolů“ – k bližšímu upřesnění jejich realizace. Vzájemně jsme si také předali informační brožury, a časopisy, které naše organizace vydávají. Na závěr setkání jsme si vytyčili úkoly k dalšímu setkání.

Těšíme se tak na další schůzku, tentokrát v Ostravě, která se bude konat v následujícím roce na počátku února.

Kupková Michala

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů.

www.fondnno.cz, www.eeagrants.cz

S OASOU je můj život ve tmě pestrobarevný

Na úvod pár slov o mně:

Jmenuji se Jaromír Žamboch, je mi 26 let a jsem zcela nevidomý. S tímto handicapem žiji už od narození. Již od základní školy pro zrakově postižené v Brně, kterou jsem navštěvoval, mě baví vzdělávat se a učit novým věcem. Proto jsem se po absolvování povinné školní docházky rozhodl, že sedět jen nečinně doma rozhodně nechci. Začal jsem tedy zjišťovat možnosti dalšího vzdělání, kde by můj zrakový handicap nebyl nepřekonatelnou překážkou. Nakonec jsem zvolil Všeobecné gymnázium v Rožnově pod Radhoštěm nedaleko malebné vesničky Hutisko-Solanec, která je mým rodným domovem. Studium mi šlo vcelku hladce. Čtyři roky utekly jako voda a já se rázem ocitl před maturitní komisí. Po předání maturitního vysvědčení nastal v mém životě další významný zlom. Střední školu jsem měl úspěšně za sebou a já se opět musel rozhodnout, kam dál. Už od dětství mě bavila elektronika a výpočetní technika. Převážnou většinu svého volného času jsem trávil se svým bratrancem u počítačů, rádií a mobilních telefonů. Prostě mě zajímalo, jak pracují veškeré elektrospotřebiče, které běžně doma používáme.

Šel jsem tedy za svým cílem a nastoupil na fakultu Elektrotechniky a informatiky vysoké školy Báňské technické univerzity Ostrava. Zde jsem poprvé zažil ten pravý studentský život na kolejích. V té době mi osobní asistenci poskytovala škola. Můj život se díky asistenci stal mnohem pestřejším, než dříve. Nejvíce mě nadchla má větší životní svoboda. Začal jsem mít pocit svobodné vůle při samostatném rozhodování, co a kdy podniknu. Nikdo mi už nepřikazoval, kam půjdu, co si mohu dát k jídlu, apod. Pokud jsem měl splněné své studijní povinnosti, mohl jsem se svobodně rozhodnout, jak se svým volným časem naložím. A právě takový život jsem si moc přál.

Bohužel mi však náročná a pro mne nepochopitelná matematika, která vyžadovala dobrou prostorovou představivost, házela klacky pod nohy a stala se pro mne nepřekonatelnou překážkou, díky níž musel tento můj vysněný svobodný život po třech semestrech studia skončit. Byl jsem velmi nešťastný z toho, že něco, po čem jsem tak toužil, bylo rázem ztraceno. Já jsem však hlavu nevěšel a začal bojovat o to, abych svou svobodu získal zpět a mohl studovat něco, co mě bude bavit a kde mi nebudou ve studiu bránit vážnější překážky.

Po roce a půl se mi to konečně podařilo a to díky rádiu Orion, kde jsem zaslechl reklamu nabízející studium Ekonomie a práva na vyšší odborné škole Sokrates a to opět ve městě, které jsem si za ty tři semestry studia na Báňské velmi oblíbil. Tato nabídka mě velice zaujala, a tak jsem se rozhodl jí využít. Byla to pro mne ta správná volba. Nyní jsem studentem třetího ročníku a mé studium probíhá hladce. Prožívám studentský život na kolejích jako před tím, avšak tato škola již na rozdíl od Báňské nemá prostředky na financování osobní asistence. Proto jsem se s žádostí o radu obrátil na svou bývalou asistentku z VŠB, která se stala mou dobrou kamarádkou. Ta mi poradila, abych zkontaktoval Centrum pro zdravotně postižené moravskoslezského kraje, které právě osobní asistenci poskytuje a rovněž Nadační fond českého rozhlasu, který zajišťuje její financování prostřednictvím své sbírky Světluška. Obě tyto organizace jsem tedy neváhal oslovit a za nedlouho se mi podařilo získat svou druhou osobní asistentku. S tou jsem prožil celý první ročník. Byl jsem s ní celkem spokojený, ale vadila mi nepružnost reakce na změny v mém rozvrhu, které jsou na Sokratu poměrně časté. Situace, kdy jsem musel čekat na asistentku ve škole i několik hodin, nebyla výjimkou. Proto jsem se rozhodl zkusit se poinformovat o dalších možnostech asistence v Ostravě.

Jedna má kamarádka Zdeňka Šimová mi povídala o službě OASA, pro kterou ona sama pracuje jako osobní asistentka.

Její nabídka mne nesmírně zaujala, a proto jsem se s ní jednoho krásného letního červnového dne vydal za paní Kateřinou Klosovou, která je jedním z koordinátorů služby. Kapacita byla sice tehdy naplněna, paní Klosová mě však zařadila do pořadníku a slíbila, že pokud bude možnost, ozve se mi. Rovněž mi poskytla kontakt ještě na jednu organizaci, která mi asistenci poskytovala do loňských Vánoc. Ani tam však asistence neprobíhala tak, jak bych si představoval.

Paní Klosová z OASY mi pak jednoho dne zavolala s tím, že se uvolnilo místo a přišel jsem na řadu. Její nabídku jsem přijal s „veeelkou“ radostí a věřil, že tím získám asistenci, se kterou budu spokojený. Mé touhy se nakonec přece jen naplnily a já se k 3. 1. 2014 stal uživatelem služby OASA pod Centrem pro rodinu a sociální péči. Již po několika dnech jsem zjistil, že mé rozhodnutí bylo tím nejlepším, jaké jsem mohl učinit. V současné době využívám u OASY nepravidelnou osobní asistenci a z vlastních zkušeností mohu říci, že lépe už snad asistence ani fungovat nemůže. Díky OASE jsem získal skvělou příležitost poznat spoustu nových velice ochotných, přátelských a maximálně vstřícných osobních asistentů. Můj život začal být opět pestrý. Mohu se svobodně rozhodovat, poznávat nejrůznější místa v Ostravě, restaurace, kina, čajovny a mnohem více. Asistence mi do života přináší nový rozměr a nové možnosti, o kterých se mi nikdy před tím ani nesnilo. Nahrazuje mi zrak, který je v životě člověka nepostradatelný. Díky asistenci mohu studovat, plavat, skákat do vody, jezdit na tobogánech a pouťových atrakcích, smysluplně trávit svůj volný čas

např. návštěvou kina, čajovny, nakupovat a dokonce si i nějakou tu dobrůtku vlastnoručně připravit. Asistence mi zkrátka umožňuje žít život stejně kvalitní, svobodný, zcela plnohodnotný a smysluplný jaký žijí ostatní.

Závěrem mi dovoluťe vyjádřit nesmírný dík, a to nejen všem asistentům, kteří se o mě starají velmi dobře a s maximální ochotou vyhoví mým přáním a požadavkům, ale především také koordinátorce paní Kateřině Klosové za výjimečně vstřícný, přátelský, velmi laskavý, obětavý a profesionální přístup a nesmírnou ochotu vyhovět mým potřebám. Pro mne se stala osobou, které si velmi nesmírně vážím. Díky ní mohu žít kvalitní, plnohodnotný a smysluplný život a poznat spoustu nových přátel. Musím říci, že koordinace asistence je zcela spolehlivá a bezproblémová. Ještě nikdy doposud nenastala situace, kdy bych musel na asistenta čekat dlouhou dobu nebo kdy by se ke mně asistent nedostavil vůbec. V případě, že asistent z jakéhokoliv důvodu nemůže asistenci vykonat, nenechá mě nikdy na holičkách a vždy mi zajistí velmi ochotně náhradu. Dokáže velmi pružně reagovat na neočekávané změny např. v rozvrhu hodin, apod. Za to všechno jí patří můj nesmírný obdiv a dík. Vše nasvědčuje tomu, že svou práci bere zcela vážně, profesionálně a maximálně zodpovědně. Na službě OASA, kterou využívám již deset měsíců, si nejvíce cením zejména maximální vstřícnost a ochotu zajišťovat osobní asistenci pro své uživatele, která probíhá naprosto bezproblémově a na skutečně profesionální úrovni. Já osobně tedy mohu tuto službu opravdu vřele doporučit každému, kdo hledá vysoce kvalitní a maximálně spolehlivou osobní asistenci se skutečně velmi přátelským, opravdu zodpovědným a profesionálním přístupem.

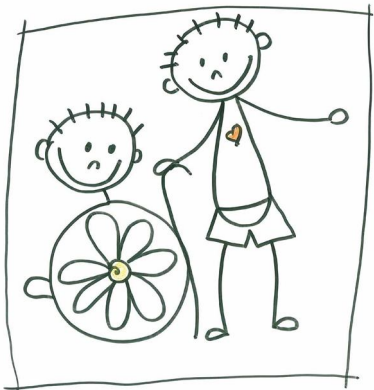
Jaromír Žamboch

Děkujeme Nadačnímu fondu Českého rozhlasu a sbírce Světluška za podporu.

Projekt VÝZVA – služba OASA – osobní asistence u dětí a mladých lidí se zrakovým postižením je realizován s pomocí nadačního příspěvku „Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Světluška“.

RESPIT očima asistenta odlehčovací služby

Práce v RESPITU pro mě byla velkým přínosem. Naučil jsem se spoustu nových věcí, které dále využiji v praxi. Například jak správně komunikovat s klienty s určitým zdravotním postižením, popřípadě jak komunikovat s jejich rodinami. Také jsem se naučil provádět různé techniky posilování, uvolnění a protahování jednotlivých svalů a poznal nové lidi se společným zájmem. Nakonec jsem kloudně využil svůj volný čas, něco málo jsem si i přivydělal, ale hlavně jsem pomohl člověku, který to opravdu potřebuje!

Jsem rád, že jsem s odlehčovací službou RESPIT spolupracoval...

Petr Schreier, asistent odlehčovací služby

Podzimní školení v odlehčovací službě RESPIT

Během podzimu proběhly ve službě RESPIT dvě školení pro asistenty realizované organizací EDUCO CENTRUM s.r.o.

V říjnu proběhlo školení asistentů, které se týkalo komunikace s klientem. Jak mluvit s uživateli, nenechat se citově vydírat, říct svůj názor a přesto s nimi jednat vstřícně, nám vysvětlila příjemná paní lektorka. Ta nám prakticky ukázala, že není jednoduché vcítit se do pocitů druhých. Také jsme mluvili o nedorozuměních v komunikaci a zkusili si test, ve kterém jsme se dozvěděli, jak vnímáme informace od druhých lidí.

V polovině listopadu se konal kurz Muzikoterapie. Pod vedením zkušené paní lektorky jsme se dozvěděli, co to vlastně muzikoterapie je, jaké má cíle a funkce. Seznámili jsme se s mnoha netradičními hudebními nástroji a vyzkoušeli jsme si různé zajímavé techniky, např. imaginaci, hudební dialog, muzikomalbu, apod.

Obě školení byla zajímavá a přínosná pro praxi.

Na konci listopadu nás čekají ještě pracovní metodické semináře.

Tým služby RESPIT

Sázava

Zdravím všechny kamarády, přátelé, známé i neznámé.

I když je čas dovolených již dávno za námi, ráda bych se s vámi podělila o naši zkušenost s letní dovolenou na Sázavě. Když se řekne Sázava, tak si každý představí rafty a různé jiné lodky jak sjíždějí řeku Sázavu. Na otázku: „Jak bylo na Sázavě?“ jsem odpovídala, že krásně, pohodově, odpočinkově atd. Všichni ale čekali moje vyprávění ze sjíždění řeky, a jak jsme to se synem (Řiša je na mechanickém vozíku) zvládali. Všechny tyhle zvědavce jsem musela zklamat a uvést jejich představy na pravou míru. Sázava je také město ve Středočeském kraji ležící cca 40 km jihovýchodně od Prahy. Je to moc krásné místo se spoustou zajímavých míst nejen přímo ve městě, ale také v nedalekém okolí. Městem protéká stejnojmenná řeka, kde každodenně výše zmínění vodáci proplouvají a je zajímavé je pozorovat i z břehu.

Proč jsem se ale rozhodla napsat tento článek, bylo hlavně z důvodu ubytování, které jsme na Sázavě náhodou našli. Když jsme plánovali letní dovolenou, tak jsme ani nevěděli, kam se letos podívat. Ale protože se nám naskytla příležitost, vlastně jsme byli pozváni na jednu akci nedaleko Prahy, říkali jsme si, že když už máme cestu do Čech, tak si ji prodloužíme na celý týden a podíváme se do kraje, kde jsme ještě nebyli. Asi většina z vás má také zkušenost, že najít bezbariérové ubytování je někdy obtížné. I v tomto případě to obtížné bylo. Psala jsme na různé hotely a penziony, které se alespoň z části zdály být bezbariérové, ale všude neúspěšně. Buď byli obsazeni, nebo tvrzení o bezbariérovosti nebylo až tak pravdivé. Říkali jsme si, že nám stačí bezbariérový vstup do pokoje, že koupelnu ještě zvládneme i s bariérami. Ale ani tak jsme neměli štěstí – je však také možnost, že jsme špatně hledali :o). Nakonec nám cvrnkly do nosu webové stránky Penzionu Korálek.

Při prvním otevření těchto stránek jsem si byla jistá, že to je to správné místo – BINGO :o). Malý, rodinný penzionek se třemi apartmány a navíc bezbariérový. Říkala jsem si: „To není možné na takovém krásném místě a bezbariérové ubytování?“ Možné to bylo a je. Hned jsem napsala email paní majitelce, která už při první odpovědi působila velmi přátelsky, mile a vstřícně. Nemýlila jsem se, protože při setkání, kdy jsme dorazili na místo, se moje domněnky potvrdily. Přivítala nás mladá, drobná a moc sympatická paní Olga – majitelka penzionu. Na uvítání mi připravila výbornou kávu, kterou přinesla na krásném podnose, z kterého jsem byla unesená. Prostě paráda. Apartmánek jsme měli připravený a mohli jsme se hned vybalit a zabydlet. Působil čistě, útulně a teple. Říša, protože si potrpí na své pohodlí :o), se hned paní majitelky ptal, jak je velká koupelna a zda se tam vleze i s vozíkem. Paní Olga ho ujistila, že s koupelnou by neměl být problém a kdyby náhodou byl, tak ať jí hned řekne. Koupelna byla opravdu dostatečně velká a pro manipulaci s vozíkem pohodlná. Ale protože je Říša velký detailista, našel si jednu chybičku, a to skříňku pod umyvadlem, která mu bránila k najetí pod umyvadlo. Říša je někdy opravdu dost upřímný, tak na otázku paní Olgy, zda koupelna je v pořádku odpověděl: „Nemůžu si najet k umyvadlu, vadí mi tam ta skříňka!“ Protože paní Olga je vstřícná a ochotná osůbka, ujistila ho, že si tuto poznámku zapíše a při nejbližší plánované rekonstrukci tuto nedostatečnost napraví :o). Když jsem nedávno s paní Olgou komunikovala přes email, nezapomněla se zmínit, že nastal čas na malou rekonstrukci jejich penzionku, a že je v plánu i odstranění skříňky pod umyvadlem :o) v apartmánu, kde jsme bydleli. Byla to legrační příhoda, jak 12letý kluk umí paní majitelce upřímně okomentovat ubytování na dovolené :o).

Sázava je opravdu krásné místo obklopené nádhernou přírodou. Je zde možné podnikat cykloturistiku, pěší turistiku a v okolí je spousta zajímavých míst, které lze navštívit i s osobou na invalidním vozíčku. My osobně jsme stihli navštívit např. eko farmu Ptačí hnízdo, zámek Konopiště, muzejíčko smaltu, obec Višňovou, kde se natáčel velmi známý seriál Chalupáři, udělali jsme si výlet také do Prahy, protože Ríša se chtěl svést metrem a navštívili jsme pražskou ZOO, kde Ríša našel svého jmenovce :o) v podobě orangutana. Samozřejmě i v samotném městě Sázava jsou příjemné procházky podél řeky a na malý ostrůvek, který nám paní Olga doporučovala. Nemohli jsme tento ostrůvek najít a úplnou náhodou jsme ho objevili až poslední den, což nám bylo moc líto, protože jsme neměli už moc času ho prozkoumat celý. I z tohoto důvodu bychom se chtěli na Sázavu vrátit a projít místa, která jsme za ten týden nestihli.

Tento článek patří těm, kteří také rádi objevují krásná místa naší vlasti. Věřte, že toto je jedno z nich a je zde úžasná příležitost i bezbariérového ubytování. Měla jsem potřebu se s vámi o tuhle zkušenost podělit a hlavně doporučit skvělé zázemí a příjemnou a rodinnou atmosféru v Penzionu Korálek u paní Olgy. Však koukněte a posuďte sami - www.penzionkoralek.cz.

Možná se tam příští léto potkáme :o).

Gabriela Máchová Čumpelíková, RODINNÝ PRŮVODCE

PĚSTOUNSKÁ PÉČE – PODPORA PĚSTOUNŮ

Vážení čtenáři.

Přinášíme Vám poslední příspěvek z cyklu „Pěstounství dětí se zdravotním postižením“. Seznámíme vás v něm s možnostmi podpory pěstounů. Naše téma uzavřeme příběhem ze života pěstounské rodiny, která obdarovala jednu malou holčičku domovem a láskyplnou péčí.

Pěstouni mají nárok na služby. Jaké to ale vlastně jsou?

Podle novely zákona o sociálně – právní ochraně dětí mají pěstouni nárok na celou řadu podpůrných služeb. O jaké služby se jedná je obsahem § 47a zmíněného zákona. Jde například o právo na odborné poradenství, na poskytnutí pomoci při zajištění péče o svěřené dítě, na zprostředkování psychologické, terapeutické nebo jiné odborné pomoci nebo o právo na zprostředkování nebo zajištění možnosti zvyšovat si znalosti v oblasti výchovy a péče o dítě.

Doprovázení pěstounských rodin – spolupráce probíhá na základě Dohody o výkonu pěstounské péče. Tuto dohodu mají povinnost uzavřít všichni pěstouni – buď s orgánem sociálně právní ochrany dětí, nebo s organizacemi k tomu pověřenými krajským úřadem. Doprovázející pracovník se setkává pravidelně s pěstouny i s dětmi, minimálně 1x za dva měsíce. Společně s pěstouny hodnotí fungování rodiny, spokojenost přijatého dítěte a celkovou atmosféru v rodině. Pracovník doprovází rodinu během období adaptace dítěte a dále po celou dobu výkonu pěstounské péče. S pracovníkem orgánu sociální právní ochrany dětí, s pěstounem a za podpory doprovázející organizace je vypracován individuální plán ochrany pro přijaté dítě, který bude během výkonu pěstounské péče naplňován. Doprovázející pracovník pomáhá zajistit kontakt s dalšími odborníky, je průvodcem a pomocníkem při výkonu pěstounské péče. Jedna rodina má vždy jen jednu dohodu o výkonu pěstounské péče, i když má více dětí v pěstounské péči.

Blíže k jednotlivým službám:

1) Právo na poskytnutí trvalé nebo dočasné pomoci při zajištění osobní péče o svěřené dítě, tato pomoc spočívá zejména v zajištění krátkodobé péče:

- po dobu, kdy je osoba pečující nebo osoba v evidenci uznána dočasně práce neschopnou nebo při ošetřování osoby blízké
- při narození dítěte
- při vyřizování nezbytných osobních záležitostí

- při úmrtí osoby blízké

Tuto péči mohou podle MPSV poskytovat například osoby blízké rodině, dobrovolníci či „paní na hlídání“, kterou může mít pěstoun již nasmlouvanou nebo ji nasmlouvá subjekt uzavírající dohodu. V každém případě je žádoucí, aby osoby, které krátkodobou péčí o děti poskytují, znaly specifika dětí vyrůstajících v náhradní rodinné péči a byly alespoň v základní míře v tomto směru poučeny a proškoleny. Subjekt, se kterým pěstoun uzavírá dohodu, hradí službu ze státního příspěvku.

2) Právo na poskytnutí pomoci se zajištěním celodenní péče o svěřené dítě nebo děti v rozsahu alespoň 14 kalendářních dnů v kalendářním roce, jestliže svěřené dítě dosáhlo alespoň věku 2 let.

V tomto právu pěstouna se otevírá možnost odpočinout si od péče o svěřené dítě. Slouží tedy především k psychohygieně pěstouna. Nabízí se několik variant využití služby, a to vždy s ohledem na specifické potřeby konkrétního dítěte. Může se jednat o návštěvy příměstských táborů či jiných táborů, hlídání dítěte přes den, Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že celodenní péče nemusí nutně znamenat, že dítě bude i přes noc odloučeno od pěstouna. Ze státního příspěvku je hrazeno zajištění péče o dítě, pěstouni mohou být požádáni o příplatek za stravu a ubytování dítěte. Poskytnutí této služby lze řešit i tak, že subjekt, se kterým má pěstoun dohodu, zaplatí fakturu za tábor dítěte.

3) Právo na zprostředkování psychologické, terapeutické nebo jiné odborné pomoci alespoň jednou za šest měsíců.

Tuto pomoc může zajistit jak sám subjekt, se kterým má pěstoun uzavřenou dohodu, tak i jiná pověřená (odborně způsobilá) osoba.

4) Právo na zprostředkování nebo zajištění bezplatné možnosti zvyšovat si znalosti a dovednosti v oblasti výchovy a péče o dítě.

S tímto právem souvisí na druhé straně povinnost pěstouna, vzdělávat se v oblasti výchovy a péče o dítě v rozsahu 24 hodin v době 12 kalendářních měsíců po sobě jdoucích. Jaké okruhy informací by se měl pěstoun v rámci vzdělávání dozvědět, specifikuje vyhláška č. 473/2012 Sb. Jedná se například o znalosti a dovednosti při péči o specifické skupiny dětí, o znalosti, jak zvládat krizové situace, jak dítě připravit na návrat do původní rodiny, popřípadě na přechod do „stálé“ náhradní rodiny.

5) Právo na pomoc při udržování, rozvíjení a prohlubování sounáležitosti dítěte s osobami dítěti blízkými, zejména s rodiči a na pomoc při realizaci styku rodičů s dítětem v pěstounské péči včetně pomoci při zajištění místa pro uskutečňování styku oprávněných osob s dítětem a při zajištění asistence při tomto styku.

6) Poskytování poradenství pěstounům

Jedná se o poradenství například v těchto oblastech: řešení sociálních nebo psychických problémů, uplatňování nároků pěstounů v oblasti nemocenského, důchodového nebo zdravotního pojištění nebo třeba pomoc při využívání sociálních služeb.

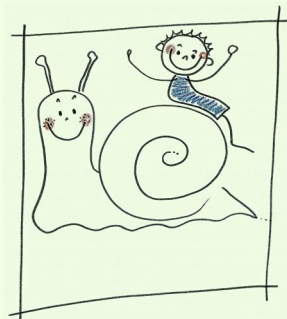
Celá transformace systému péče o ohrožené děti v poslední době směřuje k profesionalizaci pěstounské péče – tedy k tomu, aby se pěstounská péče stala službou dítěti a jeho rodině. K tomu pěstouni potřebují vzdělání, podporu, vedení a také dostatečné finanční ohodnocení. Práva a povinnosti pěstounů upravené dohodami o výkonu pěstounské péče by měly postihovat právě ty oblasti života, které jsou pro děti vyrůstající mimo své přirozené rodinné prostředí specifické oproti ostatním dětem. Na straně dětí se jedná o zpracování traumatu ze ztráty přirozeného rodinného prostředí, utváření identity dítěte v pěstounské péči, specifické potřeby související s genetickou zátěží a vývojovými fázemi dítěte. Na straně pěstounů potom jde o zpracování a přijetí role pěstouna v její mnohoznačnosti a složitosti, vztah pěstounů k rodině a původu dítěte a spolupráce s rodinou dítěte.

Další podporu mohou pěstouni nalézt v organizacích zaměřených na pěstounskou péči nebo sdruženích pěstounských rodin. Mnoho informací a pozvánek na akce zaměřené na pěstounské rodiny naleznete rovněž na internetu.

Zdroj informací:

Zákon č. 359/1999 Sb., prováděcí vyhláška,
www.mpsv.cz, www.cijedite.cz

Centrum pro rodinu a sociální péči doprovází na základě dohody o výkonu pěstounské péče několik pěstounských rodin, z nichž některé pečují o děti se zdravotním postižením.

PROČ JSME SI VZALI DÍTĚ DO PĚSTOUNSKÉ PÉČE?

Když se nám narodil po třech holčičkách konečně kluk, manžel byl nadšený, že rod nevyumře po meči a já jsem si říkala: „chudák kluk mezi tolika ženskými“. A už tehdy mě napadlo, že bychom si mohli adoptovat chlapečka, který by se věkově hodil k našemu synovi. Jenže jsme bydleli v třípokojevém bytě na sídlišti s nehezkým okolím a místa tam bylo tak s bídou pro nás šest.

Když už byly děti trochu větší, četla jsem v jednom časopise o chlapečkovi, který je slepý a hledali pro něj náhradní rodinu. Napadlo mě, že by to bylo skvělé, přijmout ho do naší rodiny a že by mu i naše děti mohly v mnohém pomáhat a zároveň by se učily toleranci.

Když jsem to s nadšením řekla manželovi, tvářil se nechápavě a odbyl mě tím, že se asi na té mateřské dovolené nudím a vymýšlím hlouposti.

Děti rostly a my jsme hledali nové bydlení, protože jsme si nedovedli představit, jak budeme v prostředí nehezkého a problémového sídliště vychovávat naše čtyři pubertáky.

Podařilo se a přestěhovali jsme se do velice krásného městečka kousek od mého rodiště. Když děti vystudovaly a začaly jeden po druhém opouštět náš domeček, znova se ve mně probudila myšlenka, přijmout do naší rodiny dítě.

Představa, že je v dětských domovech tolik opuštěných dětí a my žijeme v tak krásném prostředí a máme volné dva dětské pokoje, mě stále nahloďovala. Jenže už jsem měla skoro 50let. Na druhou stranu jsem se však necítila zase tak stará. Znova jsem nesměle navrhla manželovi můj nesplněný sen a manžela to opět velice překvapilo.

Začali jsme probírat všechna pro a proti, vlastně ani já jsem nebyla pevně rozhodnutá. Takový vnitřní hlas mě nabádal, abychom do toho šli a takové to běžné lidské sobectví mi předhazovalo, proč to nejde. A tak se to nějakou dobu ve mně bilo.

Nejvíce nám v našem rozhodování pomohla vděčnost za to, že máme čtyři zdravé a velice šikovné a schopné děti. A také postoj současné společnosti, kdy se lidé dovedou obětovat a vydávat až nadlidské výkony v péči o své domácí mazlíčky.

Věnují jim veškerý čas, spoustu peněz a úsilí, kolik snad nevěnovali ani svým dětem. A na druhé straně je v dětských domovech tolik opuštěných dětí, které tolik hladovějí po lásce a po tom, aby si jich někdo všimnul, věnoval jím svůj čas, svou náruč.

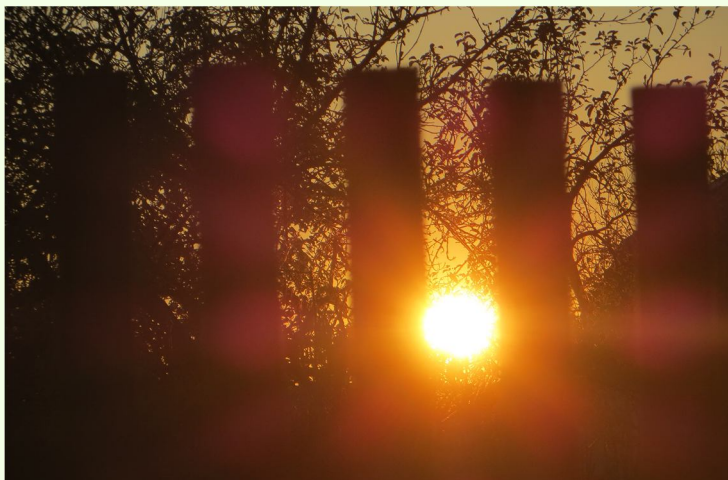
Nakonec jsme se rozhodli, že přijmeme do pěstounské péče postižené dítě, protože jsme si uvědomovali, že vzhledem našemu věku nemůžeme být plnohodnotní rodiče, ale na druhé straně, že dítě, které bude v rodině starších rodičů, bude na tom přece jen lépe než v ÚSP .

A tak jsme si prošli celou přípravou a čekáním a očekáváním a jednoho krásného květnového dne jsme si dovezli domů tříletou holčičku s těžkým zdravotním postižením. Její diagnóza byla dětská mozková obrna, středně těžká mentální retardace a ještě několik drobnějších přidružených postižení. Měla velmi těžký vstup do života. Narodila se předčasně a její maminka byla závislá na alkoholu a pervitinu.

Ve třech letech vážila přes osm kilo, pila z kojenecké láhve, jedla jen mixovanou stravu, neuměla chodit ani sama sedět na židli, byla na plenách.

Zpočátku to bylo hodně těžké a náročné. Ve svých 49 letech jsem nastoupila na mateřskou dovolenou, skoro současně s naší dcerou, protože se nám narodil první vnouček. Vzájemně jsme si pomáhaly. Sehnali jsme sourozenecký kočárek, abych stihla fungovat zároveň jako maminka i babička. Teď už máme 2 vnuky a tak se má ta naše holčička od koho učit nové dovednosti, ale i lumpárny.

Máme ji už přes šest, let a je to naše sluníčko. Za tu dobu se naučila chodit, je bez plen, samostatně jí a pije a osvojila si ještě spoustu dalších dovedností. Jen mluvení jí nejde. Příčinou je pravděpodobně atypický autismus. Komunikace je ten nejtvrďší oříšek.

Je to velice těžké, když se nemůže domluvit se svým okolím. Často se snaží něco vyjádřit, a když jí nerozumíme, zlobí se a vzteká. Je to náročné jak pro ni tak i pro nás. Zkoušíme dorozumívání prostřednictvím alternativní komunikace, ale všechny způsoby jsou srovnání s mluveným slovem tak nedostačující. Péči potřebuje prakticky pořád, není to vždy jednoduché, ale každý její pokrok je naší velkou radostí.

Moc nám pomáhají i naše dospělé děti a také využíváme služby a pomoci Centra pro rodinu. Je skvělé, když se můžeme na CPR každých 14 dní sejít pod vedením šikovné lektorky s maminkami, které mají také postižené děti, vyměnit si zkušenosti a dozvědět se tolik potřebné rady. Jsem ráda, že mám možnost se vzdělávat na různých školeních a konferencích a získávat tak pomoc při řešení různých situací a problémů spojených s handicapem naší holčičky. Každý rok jezdíme do lázní a na to se vždycky moc těšíme.

Náš život se hodně změnil. Mnohé mé vrstevnice pomýšlejí na důchod a já místo toho jezdím na koloběžce, skáču na trampolíně, učím se pracovat s tabletem a vůbec nemám čas počítat, jestli mi přibyla nějaká vráska nebo šedivý vlas.

A myslím, že manžel má větší trpělivost než u našich dětí, když byly malé. Vážím si toho, jak ji krásně přijal do naší rodiny, protože vím, že pro muže je to mnohdy těžší. Spíše potřebuji ten svůj klid a pohodlí. Ale když před odchodem do práce dostane sladkou pusu na čelo, zapomene jak se to naše "zlobidýlko" zase vztekalo.

A kde čerpám síly? Především u Boha, bez jeho pomoci bych to nezládla. Můj relax je zahrádka, procházky se psem, hezká kniha, internet s úžasnou možností informací a jednou ročně několikadenní pobyt s partou vrstevnic bez dětí a partnerů.

Zatím jsme nikdy nelitovali rozhodnutí vzít si dítě do pěstounské péče. I naše děti ji skvěle přijaly a připadá nám jako by byla naše. Vůbec si nedovedu představit život bez ní. Není to vždy lehké, ale zato smysluplné. A její pokroky, projevená radost a úsměv jsou mnohem více než odměna pěstouna.

Chceme naši už skoro desetiletou slečnu co nejlépe připravit na život. Aby se i ona jednou osamostatnila a mohla žít v chráněném bydlení, protože vzhledem k svému postižení to asi nikdy nezládne docela sama.

Ale třeba nás ta naše malá bojovnice překvapí!?

Milí rodiče dětí s handicapem,
nabízíme vám možnost docházet
do **otevřené skupiny rodičů**
pečujících o dítě s postižením.

Tato skupina má být místem, kde se můžete sdílet s lidmi,
kteří vědí, co to je žít s dítětem s handicapem.

Můžete navázat nové vztahy,
najít přátele a vzájemnou podporu.

Můžete využít služeb
naší sociální poradny,
půjčovny kompenzačních pomůcek,
osobní asistence,
odlehčovací služby, integračního klubu a dalších.

**Nabízíme vám prostor
pro vás samotné.**

**Prostor pro odpočinek
a kreativní činnosti.**

V listopadu vás srdečně zveme na
PŘEDVÁNOČNÍ TVOŘIVÉ SETKÁNÍ

Přijďte si k nám odpočinout, popovídat a kreativně se vyžít při tvorbě adventních věnců a vánočních dekorací.

K výrobě můžete potřebovat: korpus na věnec, chvojí, drátek, pevný provázek, přírodniny ke zdobení, sušené ovoce, perličky, stužky, svíčky, držáky na svíčky...

Po domluvě bude materiál k dispozici.

Těšíme se na setkání s vámi.

KDY: Pátek 28. 11. 2014 po celý den, od 8.30 – 18.00 hod.

KDE: Centrum pro rodinu a sociální péči z. s., Projekt VÝZVA

Syllabova 19 (areál Lékařské fakulty OU), Ostrava-Zábřeh

ZÁJEMCI KONTAKTUJTE NÁS: služba RODINNÝ PRŮVODCE

tel.: 774 244 256, 552 301 406

pruvodce@prorodiny.cz, www.prorodiny.cz

Pozvánka na podzimní Za lano „jen tak“

Za lano celostátní aktivita rodičů prosazující potřeby rodin pečujících o děti s těžkým zdravotním postižením

Vážení příznivci aktivity ZA LANO, vážení rodičové,

většina z Vás ví, že celostátní setkání aktivity ZA LANO probíhalo 2x ročně – jarní a podzimní setkání. Máme již za sebou sedmnáct celostátních setkání a blíží se nám osmnácté.

Doposud byla všechna setkání zaměřena na různá témata související s postižením našich dětí a mladých dospělých. S Vaší, rodičovskou pomocí a s pomocí lektorů jsme mnohdy objevili problémy, které jsme se snažili řešit ve spolupráci s poslanci, zastupiteli měst a obcí, posudkovými lékaři či právníky, a to ovlivněním legislativy.

Organizační tým ZA LANO přemýšlel, jak pojmout letošní podzimní 18. setkání a dospěli jsme k názoru, že by bylo na čase si trochu odpočinout a sejít se společně „jen tak“ u dobré kávy, čaje, zákusku, chlebičku či oběda a uspořádat setkání pečujících v méně formálním stylu. Co Vy na to? Lektory i naslouchajícími si budeme sami navzájem.

Navrhujeme se sejít:

KDY?

SOBOTA 29. 11. 2014, 9.00 – 16.00

KDE?

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.,
Projekt VÝZVA, Syllabova 19,
703 86 Ostrava-Zábřeh

Kontakt:

Gabriela Máchová Čumpelíková,
tel.: 774 244 511, e-mail: gcumpelikova@prorodiny.cz

Za rodiče a organizační tým se na Vás těší:

Milan a Lenka Svojanovští, Radovan a Eva Sojkovi,
Martina Čížková, Gabriela Máchová Čumpelíková, Lenka Šebelová

První měsíce ‚nové‘ BRÁNY!

Léto se nám pomalu proměnilo v podzim a my se ani nenadáli! V srpnu se v Bráně udála velká personální změna -komplet nový tým - Kačka, Bety a Tom! Od počátečního rozkoukávání co že máme dělat a za jaký konec práci chytit už leccos víme a ledacos pro Vás připravujeme! Nebudu zastírat, že v začátcích jsme krapet hledali a stále se ještě spoustu věcí učíme a hledáme cesty.

Každopádně, snažíme se vymýšlet aktivity o Tobě a pro Tebe, náš uživateli! Chceme, aby Tě čas strávený s Bránou bavil a zároveň dával Tvým dním smysl a pomáhal Ti být tím, kým chceš být! Společně s dobrovolníky a praktikanty, kteří jsou nedílnou součástí naší party, chceme kolem Brány vytvořit společenství lidí, které spojuje přátelství a touha posunout svůj život dál!

Co jsme prozatím spolu zažili?

První akcí byl **Letní pobyt ve Frýdlantu** nad Ostravicí. Kafička, zákusky a obídky, návštěvy zajímavých míst a dámská pohoda! (viz minulý zpravodaj)

Následovala **společná Grilovačka**, kdy jsme se konečně setkali ve větším počtu společně! Užívali jsme si dobrého masovo-zeleninového špízu a hlavně společnosti dobrých přátel.

Jedním z našich cílů je **navázání spolupráce s jinými organizacemi**, a z toho vzešla naše účast na parádním **minifestiválku Společně bez bariér**. Společná akce dětí z turistického oddílu Buntaranta, našich uživatelů a lidí kolem Múzické školy a Lidové konzervatoře, aj.

Máme za sebou již tři sobotní setkání. Prvního jsme se zúčastnili jen pracovníci z BRÁNY spolu s bývalou uživatelkou Kačkou Kapicovou, abychom dětem přiblížili svět lidí se zdravotním postižením a dali jim nějaké ty praktické rady, např. o manipulaci s vozíčkem. Na druhém a třetím setkání jste byli s námi i vy! A myslím, že jsme si to všichni perfektně užili. A všichni se těšíme na čtvrté závěrečné setkání, které proběhne 13. 12. v předvánočním duchu. Více o jednotlivých setkáních v příspěvcích od Kuby Kremera.

Hodně jsme se zaměřili také na **nábor nových dobrovolníků**. Proběhl nábor na SŠ prof. Zdeňka Matějčka, diskuse se studenty na téma dobrovolnictví na VOŠ sociální a také jsme navázali spolupráci s Gymnáziem Olgy Havlové, odkud k nám přišlo dobrých 15 nových tvář! S těmito dobrovolníky jsme strávili jedno školící odpoledne 30. 10. Těšíme se na všechny a věřím, že i vy se těšíte!

V listopadu jsme taky rozjeli naplno **skupinové aktivity!**

Máme za sebou už odpoledne plné sportu a pohybu, alébrž **Tělocvičnu s Tomem!** Také už jsme si společně zabékali na **Múzické dílně s Bety** a kreativně se vydovářeli s víčky v **Tvořivé dílně s Kačkou**. Nad tématy co vás tlačí, jsme podebatovali v **Dospělácích** a do hlíny zatlačili v **Keramice**. Pro velký zájem o keramiku sháníme nové lektory, aby se dostalo na všechny! Oujé.

S některými z vás **pracujeme** také **individuálně** na tom, co zrovna řešíte a potřebujete pomoc a podporu.

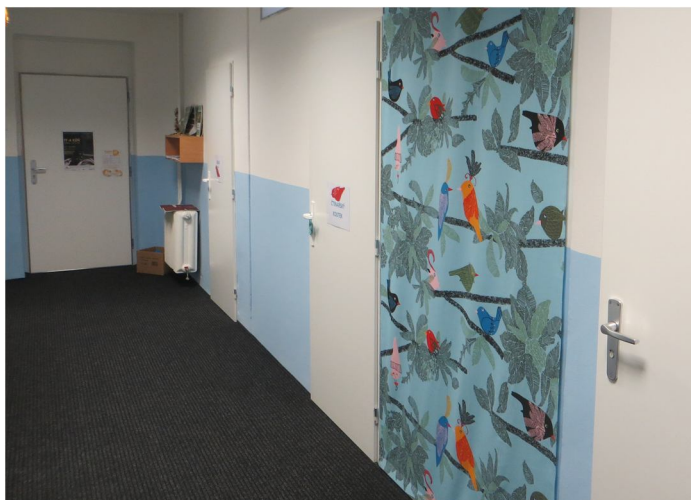
A konečně také **Čajovna**, otevřený prostor pro vás všechny, jak uživatele, tak dobrovolníky. Máte-li kdokoli nějaký nápad co dělat, co řešit, na co se dívat, co poslouchat – čajovna je prostor právě pro vás! Zorganizuj pro svoje kamarády akci, prostor je otevřený.

Další novinkou je virtuální BRÁNA aneb **jsme také na facebooku!** Takže neváhejte si nás přidat a propojit se s námi virtuálně! Najdete nás jednoduše: **integracniklubbrana**.

A aby nám všem bylo v BRÁNĚ fajn, osvěžili jsme prostory chodby i místnosti veselými ptáčky :O)

Ať se Vám u nás a s námi líbí!

Bety

Postřehy z festivalu Společně bez bariér od Kuby Kremera

Dne 18. 10. 2014 jsem navštívil akci turistického oddílu BUNTARANTA, která je zaměřená na práci s hendikepovanými. Je to takový mini festival.

První neděle ze tří byla zaměřena na tvůrčí dílny a tvořivost. Např. enkaustika - tvoření krátkých filmů, keramiky, malování na obličej, děláni loutek z ponožek a voňavé mandaly. Já jsem navštívil enkaustiku, kde jsem vyrobil pozvánku na ples a velký obrázek. Dále jsem navštívil animovaný film, kde jsme z plastelíny vyrobili různé tvary a postavičky, pak se to po malých částech nafotilo a namluvilo a vznikl animovaný film. VOŇAVÉ MANDALY-měli jsme připravenou velkou vložku. Na vložku jsme různě malovali a nasypali různé věci, např. kávu, papriku apod. Chtěl bych poděkovat pořadatelům, lektorům za to, že se nám věnovali, a že jsme strávili krásný den. Děkuji Tomášovi z brány, že mě na tuto akci dovezl. Děkuji také asistentovi Kubovi, že mi byl po celou dobu k ruce. Těším se na další sobotu.

Dne 8. 11. 2014 se uskutečnil již **2 festivalový den**. Muzikoterapie a múzické dílny např. tanec srdcem nebo zpíváme si, bubnování. Já jsem navštívil tanec srdcem, kdy jsme tančili své pocity. Moc mi to pomohlo odreagovat se od svých starostí. Dále jsem navštívil Canisterapii a pomazlil jsem se s pejsky. Také jsem byl ve veselé keramice, kde jsem si vymaloval misku se srdíčkem. Také jsem si nechal pomalovat svůj obličej. Nechal jsem si namalovat pejska. Takto jsem se vyfotil s jednou skautkou Nikčou. Tímto bych jí chtěl poděkovat, že se o mě starala. Dílna, kterou jsem poté navštívil, byla bubnování, kde jsme se odreagovali bubnováním. Poslední dílnu, kterou jsem navštívil, byl zpěv, kde jsme se na rozehrátí rozezpívali bláznivou ukolébavkou. Naučili jsme se správně

dýchat, pak paní lektorka nám hrála na didžeridu a zpívala léčivou píseň.

Na závěr jsme si zazpívali Tři čuníci. Závěrem bych chtěl opět poděkovat všem lektorům a Tomášovi, že mě na tuto lekci dovezl. Děkuji Kubovi, který se o mě po část dne staral. Děkuji Nikole, že se o mě také starala.

PROGRAM BRÁNA

PROSINEC 2014

1. 12.	pondělí, 16 – 18 hod.	TĚLOCVIČNA	TOM
3. 12.	středa, 15:30 – 17 hod.	TVOŘIVÁ DÍLNA	BETY
5. 12.	pátek, 15:30 – 17 hod.	ČAJOVNA	KAČKA
6. 12.	sobota, 9 – 17 hod.	VÝLET – VÁNOČNÍ TRHY OLOMOUC	TOM, KAČKA
8. 12.	pondělí, 16 – 18 hod.	DOSPĚLÁCI	TOM
9. 12.	úterý, 16 – 18 hod.	KERAMIKA S LENKOU	KAČKA
10. 12.	středa, 15:30 – 17 hod.	DRAMATICKÁ DÍLNA	BETY
12. 12.	pátek, 15:30 – 19 hod.	VÁNOČNÍ PÁRTY	VŠICHNI
13. 12.	sobota, 10 – 17 hod.	SPOLEČNĚ BEZ BARIÉR	BETY, TOM

BRÁNA PŘEJE VŠEM DOBROVOLNÍKŮM, UŽIVATELŮM A KAMARÁDŮM
VESELÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

Individuální sociálně aktivizační službu poskytujeme po předchozí domluvě.

Jestliže budete mít problém se na akci dopravit, je zde možnost občasného svozu na akce po domluvě s pracovníkem služby – obraťte se na Toma.

Bc. Alžběta Kosová, DiS., 774 244 081, akosova@prorodiny.cz

Bc. Kateřina Benová, 774 244 083, kbenova@prorodiny.cz

Tomáš Uhl, 775 604 266, tuhl@prorodiny.cz

Pozvání do ÁMOSU

Zveme vás v adventní čas do Ámosu na:

DNY VÁNOČNÍCH ŘEMESEL

2. 12. – 19. 12. 2014,

10:00-18:00 hodin,

pro veřejnost pouze v sobotu a neděli

Jedinečná možnost, kde si v příjemné atmosféře předvánočního času vyzkoušet tradiční, ale i nová řemesla s vánoční tematikou. Hotové výrobky si odnesete domů.

tvořivý předvánoční víkend
13. – 14. 12. 2014
14:00 – 18:00 hod.

DNY VÁNOČNÍCH ŘEMESEL

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. - Klub ÁMOS,
 Výstaviště Černá louka Ostrava, pavilon C, 552 301 475
www.prorodiny.cz

Projekt je podpořen statutárním městem Ostrava a MOB Moravská Ostrava a Přívoz, Moravskoslezským krajem a MŠMT

MEZINÁRODNÍ ČESKO-POLSKÁ VÝSTAVA BETLÉMŮ ČESKO-SLOVENSKÁ VÝSTAVA BETLÉMŮ

3. 11. – 21. 12. 2014, mimo státní svátek 17. 11. 2014,

8-18hodin, o víkendech 10-18 hodin

(pro školy v dopoledních hodinách na objednávku, v období 2. 12. - 19. 12. dopoledne pouze pro návštěvníky Dnů vánočních řemesel)

Srdečně zveme na výstavu betlémů! Ke zhlédnutí bude více než 400 exponátů z rukou dětí! Zpřijemněte si předvánoční čas právě u nás!

**ČESKO-SLOVENSKÁ
VÝSTAVA BETLÉMŮ**
pro děti i dospělé

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. a Asociácia rodín
a rodinných spoločenstiev na Slovensku vás zvou
v rámci projektu „Betlehy bez hraníc“
na výstavu dětských betlémů.

3. 11. - 21. 12. 2014
kromě státního svátku 17. 11. 2014

8⁰⁰ - 18⁰⁰ hod., o víkendech 10⁰⁰ - 18⁰⁰ hod.

Výstaviště Černá louka (pavilon C), Ostrava
Blížeji informace: tel. 552 301 475

 www.prorodiny.cz
www.rodiny.sk

Na projektu spolupracuje regionální pobočka Českého sdružení přátel betlémů.

Projekt "Betlehy bez hraníc" je spolufinancován Evropskou unií z prostředků Evropského fondu regionálního rozvoje a státním rozpočtem SR/ČR v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce SR-ČR 2007-2013.

 **PROGRAM
OPERÁČNEHO
SPOLUPRÁCE**
MEZINÁRODNÍ PŘESHRANIČNÍ
SPOLUPRÁCE
ČESKÁ REPUBLIKA -
SLOVENSKO

 **EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND
REGIONÁLNÍHO ROZVOJE**
SPOLUŽE BEZ HRANIC

**MEZINÁRODNÍ ČESKO-POLSKÁ
VÝSTAVA BETLÉMŮ**
pro děti i dospělé

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. a obec Gorzyce
vás zvou v rámci projektu "Betlemy bez hranic"
na výstavu dětských betlémů.

3. 11. - 21. 12. 2014
mimo státní svátek 17. 11. 2014

8⁰⁰ - 18⁰⁰ hod., o víkendech 10⁰⁰ - 18⁰⁰ hodin

Výstaviště Černá louka (pavilon C), Ostrava
Blížeji informace: tel. 552 301 475

 www.prorodiny.cz
www.gorzyce.cz

Zástitu nad výstavou převzal biskup Mons. F. Lobjkowitz, hejtmán Moravskoslezského kraje M. Novák a generální konzulka Polské republiky v Ostravě A. Olszewska.

Na projektu spolupracuje regionální pobočka Českého sdružení přátel betlémů.

Projekt je podpořen z prostředků EU, z Fondu mikroprojektů v Euroregionu Silesia v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce ČR - PR 2007 - 2013.

 **OP
ČR 3 (ČR 3)**
2007-2013

 EVROPSKÁ UNIE - UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ / EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO
PRACUJĄCYCH GRANIC / PRACUJĄCY GRANICE

Projekt je financován z prostředků EU, z Fondu mikroprojektů v Euroregionu Silesia v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Polská republika 2007 – 2013.

Klub ÁMOS, Výstaviště Černá louka, pavilon C, Ostrava

Zavítejte k nám do Klubu ÁMOS na Černou louku, jistě nebudete litovat!

Těšit se na Vás Klub ÁMOS

Projekt VÝZVA

usiluje o podporu rodin pečujících o děti se zdravotním postižením. Dětem a mladým lidem se zdravotním postižením a jejich pečujícím rodinám nabízí čtyři sociální služby a jejich doprovodné aktivity:

RODINNÝ PRŮVODCE

odborné sociální poradenství a podpora při řešení obtížné životní situace osobě se zdravotním postižením do 35 let, její rodině a osobám pečujícím,

Mgr. Pavla Hodinová, 775 244 297, 552 301 406, pruvodce@prorodiny.cz

OASA

osobní asistence u dětí a mladých lidí do 30 let se zdravotním postižením a jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby,

Bc. Jolana Goluchová, DiS., 775 644 245, 552 301 407, oasa@prorodiny.cz

RESPIT

odlehčovací služba osobám, které pečují o dítě nebo mladého člověka od 1 roku do 35 let se zdravotním postižením,

Kateřina Makyčová, 774 244 259, 552 301 405, respit@prorodiny.cz

BRÁNA – integrační klub

sociálně aktivizační činnosti pro děti a mladé od 7 do 35 let se zdravotním postižením; individuální i skupinové aktivity, výlety, pobytové akce

Bc. Alžběta Kosová, DiS., 774 244 081, 552 301 408, brana@prorodiny.cz

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

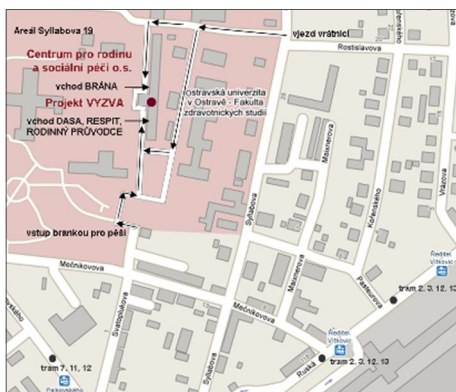
Projekt VÝZVA

Syllabova 19

703 86 Ostrava-Zábřeh

vyzva@prorodiny.cz

Projekt VÝZVA je jedním ze středisek Centra pro rodinu a sociální péči z. s.

Děkujeme za pomoc, spolupráci a podporu:

Ministerstvo práce a sociálních věcí • Moravskoslezský kraj • Statutární město Ostrava
Městský obvod Hošťálkovic • Městský obvod Hrabová • Městský obvod Moravská
Ostrava a Přívoz • Městský obvod Ostrava-Jih • Městský obvod Polanka nad Odrou
Městský obvod Poruba • Městský obvod Svinov • Městský obvod Stará Bělá
Statutární město Frýdek-Místek • Statutární město Havířov • Město Příbor
Obec Albrechtice • Obec Dobrá • Obec Dolní Benešov • Obec Hať • Obec Horní Suchá
Obec Kobeřice • Obec Petrovice u Karviné • Obec Sedliště • Obec Trnávka
Obec Vendryně

Biskupství ostravsko-opavské • Úřady práce
Česká televize a Nadace rozvoje občanské společnosti ze sbírky Pomozte dětem
Nadační fond Českého rozhlasu ze sbírky Světluška
Nadační fond Kousek po kousku • Nadace Charty 77 – KONTO BARIÉRY

Vyšší odborná škola sociální Ostrava
Ostravská univerzita – Lékařská fakulta
Ostravská univerzita – Fakulta sociálních studií
Ostravská univerzita – Filosofická fakulta
Univerzita Palackého v Olomouci – Katedra aplikovaných pohybových aktivit

Bravantické lahůdky – Lukáš Močoch • EUROVIA CS, a.s. • FRX 2007, s.r.o.
GMP Mix, a.s. • Hadr & Kyblík s.r.o. • ha-vel family s.r.o.
ha-vel internet s.r.o. • Ing. Vladimír Hodina – INTENA
Knihtisk s.r.o. • Makyča INTERIÉRY • MTA Ostrava, s.r.o.
OC GALERIE Ostrava-Třebovice • Restaurace Eucalyptus
družstvo SeePOINT • STAPRO s.r.o. • Svítidla Králův Dvůr a.s.
VELA CZECH, s.r.o. • ZAM-SERVIS s.r.o.

Kateřina Hurníková • Pavel Kuchař • Marek Matula • Roman Němejic
Drahomíra Rysová • MUDr. Milan Řehořek • Ing. Jiří Třetina
manželé Čadanovi • Hodečkovi • Kolouchovi • Kunčarovi • Mikovi

VÝZVA

zpravodaj Projektu VÝZVA,
střediska zapsaného spolku Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. v Ostravě.
Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625.

Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Martina Kurdzielová, 774 244 082, e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Kostelní náměstí 3172/1, 728 02 Ostrava

tel.: 596 116 522 – linka 232

e-mail: cpr@prorodiny.cz

www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: ČS Ostrava č.ú.: 1660723399/0800

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s.

Projekt VÝZVA

Syllabova 19 (areál Ostravské univerzity

bývalý areál nemocnice Zábřeh)

703 86 Ostrava-Zábřeh

tel: 552 301 404

e-mail: vyzva@prorodiny.cz

Naši činnost podpořili

Investice do vaší budoucnosti
Evropská unie
PODPOŘOVÁNÍ Z EVROPSKÉHO FONDŮ
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

OSTRAVA!!!

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. je partnerem Slezské diakonie v projektu Rodina je jednou z nevyhnutelných podmínek štěstí podpořeného grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů.

www.fondnno.cz a www.eeagrants.cz

Podpořeno grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v rámci EHP fondů.

www.fondnno.cz, www.eeagrants.cz

